

Tractatus

affirmationē et incomplexū negociationem. seq̄
ppositū. Et nā dicitur pcedit a p̄ori q̄ ad nos.
s̄z complexū est p̄ri q̄ ad nos cū sit cōpositus.

Tertium dubium ē

Quo differūt concept⁹ et affect⁹. Solutio. fm̄
De. his. in tractatu de simpliciter grammatib⁹. cō-
cept⁹ est q̄dā mentalis cōsideratio. fm̄ quā res n̄
est in aia. s̄z spēs rei dicere p̄ho 3⁹ de aia. lapis
nō ē aia s̄z spēs lapidis. Et dividit in cōceptū
simplicē. et complexū. Cōcept⁹ simplex dicitur fm̄
pler̄ intuit⁹ rei fm̄ q̄ in se est sicut cōcept⁹ hoīis
vel affini. Cōcept⁹ complex⁹ est intuit⁹ vni⁹ rei
fm̄ q̄ est in alia re quō cōcipit aliqd̄ vt in he-
rēs alteri vel nō inherēs. mediate vel imedia-
te. Dicitur mediate cū hmōi inherētia accipit p̄ co-
pula mediā. q̄ ē nota distāte p̄dicari a subiecto
q̄lis inherētia ē in oīonib⁹ p̄fectis veri vel fal-
si significatis. et talis ē cōplexio vera et simplr̄
dicere Alberto. Cōplexio ē designatio vni⁹ in alte-
ro vel non in altero. Exem⁹ p̄mi. vt hō currit.
Exem⁹ sc̄di. vt hō nō currit. Dicitur etiā imediate
cū accipit vni⁹ inherēs alteri sine medio alicui⁹
copula. sicut p̄z i oīonib⁹ imperfectis q̄les sūt iste
hō alb⁹ hō niger. et talis solet dici cōplexio in-
distā. Et quib⁹ oīb⁹ p̄z. q̄ complexio et in-
cōplexio nō sūt p̄prietates vocis absolute. sed
nec rei absolute. s̄z vocis significatiue relate ad
intellectū simplicē vel complexū. Affect⁹ hō dicitur
q̄dā mentalis affectio. fm̄ quā res ē in aia. sicut
dolor. gaudū ira et sic de alijs.

Quartū dubium ē

Quare son⁹ nō vor. vor nō significatiua. et vor
significatiua naturalit̄ nō sunt subdiuise sicut
eor⁹ opposita. Solutio. sonus nō vor pen-
tus erit limites consideratiōis dialectici. eo q̄
nihil cōfert ad vsū disputatiōis sibi inuicē indi-
cū mutue volūtat̄ significatiōis. Talia enim
nō sūt nata fieri p̄ sonū nō vocē. Et p̄ idē mōde
tur ad sc̄dm et ad 3⁹. Vel dicendū est. q̄ sonus
nō vor. et vor nō significatiua. eo q̄ determinā-
tur p̄ negationē nō sūt finite p̄tatis sed indefi-
nitate et infinite. s̄z subdiuise dearticulat p̄tes
finite et terminatē p̄tatis. sed vor significatiua
naturalit̄ oīno est vniiformis fm̄ vnā spēm na-
ture. Et iō nō patit diuisionē nisi fm̄ diuista-
tē spēm naturalit̄ q̄e logic⁹ artifice cōfissim⁹ nō
h̄z terminare sed determinare p̄ticulari p̄ho
possibile q̄ ad libros de aratib⁹.

Om̄e ē vor significatiua ad pla-
citū sine tpe cui⁹ nulla ps sepata

aliqd̄ significat finita et recta. Vor po-
nit in diffinitione noīis p̄ genere. Si-
gnificatiua ponit ad dīam vocis nō
significatiue. Ad placitū ponit ad dif-
ferentiā vocis significatiue naturaliter
Sine tpe ponit ad dīam verbi q̄d si-
gnificat euz tpe. Cui⁹ nulla ps sepate
aliqd̄ significat. ponit ad dīam ora-
tionis cui⁹ p̄tes sepate aliquid signifi-
cant. Finita ponit ad dīam noīis in-
finiti vt nō homo. q̄d nō est nomē fm̄
dialecticū s̄z nomen infinitum. Recta
ponit ad dīas noīm obliquor⁹: vt ca-
thonis cathoni. que nō sunt noīa fm̄
dialecticū s̄z noīa obliqua. Cū sol⁹ no-
minatiu⁹ siue rectus dicitur esse nomen
fm̄ dialecticum.

Postq̄ De. his. expedit se de p̄tibus remotis
ipsius enūciatiōis. q̄ sūt vor significatiua ad
placitū. et incomplexa vel complexa. Consequenter
nūc incipit terminare de p̄tibus p̄p̄is. s̄z de
noīe et hō. Et p̄mo de noīe. q̄ in cōstitutione
enūciatiōis nomē supplet vicē subiecti. verbi
hō p̄dicati. Subiectū hō est an̄ p̄dicatū. Et nā
ens est an̄ esse. eo q̄ esse ē ipsi⁹ entis. nomen hō
significat p̄ modū entis. verbum hō p̄ modum
esse. igit̄ nomē p̄cedit. Cui⁹ vt De. his. innt̄
hec est diff⁹. Nomē est vor significatiua ad
placitū sine tpe cui⁹ nulla ps sepata aliqd̄ si-
gnificat finita et recta. In q̄ diffinitione ponit
vor loco generis. et significatiua ad dīam vo-
cis nō significatiue q̄ nō pōt esse elemētū enū-
ciatiōis. Ad placitū hō ponit ad dīam vo-
cis significatiue naturalit̄. que nō ē significatiua
cōceptus intellect⁹. s̄z solū passiōis nature.
Sine tpe ponit ad distinctionē noīis a verbo
eo q̄ verbum vt postea patebit. cū tpe significat.
Cui⁹ nulla ps sepata aliqd̄ significat. ponit ad
dīam orōnis. cui⁹ p̄tes significat sepate aliqd̄
et p̄tes illā p̄ticularē declarat. p̄mo p̄ locū a maio-
ri de hō noīe eq̄ferus. Cui⁹ p̄tes nihil significat
sepate. Finita hō ponit ad dīam noīis infiniti
vt nō homo. q̄d nō ē nomē apud dialecticū. s̄z
infinitū. Recta ponit ad dīas noīm obliquor⁹
vt cathonis cathoni. q̄ nō sūt noīa apud dia-
lecticū sed casus noīm seu obliqui. vnde solus
ntūs seu rectus dicitur esse nomē fm̄ dialecticum.

Incident dubia.

b .iii.